

วิธีการที่จะทำให้อดีต ปัจจุบันและอนาคตของลูกสูงส่ง

วันนี้ปู่ของปู่ของปู่ (บราห์มา) และพระเจ้าผู้เป็นพ่อ (ชีวา) กำลังให้คำอวยพรของพรจากหัวใจของท่านทั้งสองแก่ลูกๆ ที่อ่อนหวานและน่ารักที่สุดของท่าน บัฟดาตาว่าลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งแต่ละคนและทุกคนนั้นสูงส่งและยิ่งใหญ่เพียงใด ความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของลูกทุกคนยังคงส่งมาถึงพ่อตามลำดับกันไป วันนี้ลูกทุกคนมาร่วมฉลองปีใหม่ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ เพื่อที่จะเฉลิมฉลอง ผู้คนในโลกจุดตะเกียงหรือเทียนที่ยังไม่ได้ใช้ พวกเขาเฉลิมฉลองด้วยการจุดตะเกียงหรือเทียน ในขณะที่บัฟดาตา กำลังเฉลิมฉลองปีใหม่ด้วยตะเกียงที่ถูกจุดแล้วนับไม่ถ้วน ท่านไม่ได้จุดแสงของผู้ที่แสงได้ดับไปแล้วหรือท่านไม่ได้เป่าให้แสงนั้นดับลง ไม่มีใครนอกจากพ่อและลูกๆ ที่สามารถเฉลิมฉลองปีใหม่ด้วยวิธีการนี้ในซุ้มมุมของแสงทางจิตที่ถูกจุดขึ้นมาแล้วนับร้อยนับพัน นี่เป็นฉากที่สวยงามมากของซุ้มมุมทางจิตของตะเกียงที่เปล่งประกาย ตะเกียงทางจิตของแต่ละคนกำลังเปล่งประกายอย่างสม่ำเสมอและมั่นคง “บาบาผู้เดียว” ในจิตใจของแต่ละคนทำให้ลูกซึ่งเป็นตะเกียงทางจิตวิญญาณทั้งหมดเปล่งประกาย ลูกมีโลกเดียว, ลูกมีความคิดเดียวและลูกก็มีสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง: นี่คือการหมายของการเฉลิมฉลอง นี่คือการหมายที่จะกลายเป็นสิ่งนั้นและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้น ในเวลานี้เป็นการบรรจบกันของทั้งการอำลา (วิโด) และการอวยพร (บาโช) เป็นการอำลาต่อสิ่งเก่าและการอวยพรต่อสิ่งใหม่ ลูกทุกคนมาถึงที่นี่ในการบรรจบกันนี้ ดังนั้นขอแสดงความยินดีสำหรับการอำลาต่อความคิดและชั้นสสารเก่าๆ ของลูก และขอแสดงความยินดีกับการโอบรับด้วยความจริงใจและกระตือรือร้นใหม่ๆ ด้วยเช่นกัน

ช่วงเวลาปัจจุบันจะกลายเป็นอดีตหลังจากช่วงเวลาสั้นๆ ปีที่ลูกกำลังจะผ่านพ้นไปในขณะนี้จะกลายเป็นอดีตหลังจากเที่ยงคืน ช่วงเวลาในขณะนี้ (วันนี้) เรียกว่าปัจจุบัน และวันพรุ่งนี้เรียกว่าอนาคต การละเล่นของอดีตปัจจุบันและอนาคตยังคงดำเนินต่อไป ใช้ทั้งสามคำนี้ในปีใหม่นี้ในรูปแบบใหม่ อย่างไร? ปลอ่ยให้อดีตกลายเป็นอดีตด้วยการสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมเสมอ แน่แน่นอนว่ามันจะเป็น "อดีตก็คืออดีต" แต่ลูกจะผ่านสิ่งนั้นไปได้อย่างไร? ลูกพูดว่าเวลาผ่านไปแล้ว ฉากนั้นก็ผ่านไป อย่างไรก็ตามลูกผ่านสิ่งนั้นในขณะที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมหรือไม่? ลูกได้ทำให้อดีตกลายเป็นอดีตไปแล้วแต่ลูกได้ก้าวผ่านอดีตไปในลักษณะที่สูงส่งเช่นนั้นที่ทันทีที่ลูกจดจำอดีตคำว่า “ว้าว!” ก็ออกมาจากหัวใจของลูกหรือไม่? ลูกได้ทำให้อดีตเป็นอดีตในลักษณะที่คนอื่นสามารถเรียนรู้บทเรียนจากเรื่องราวในอดีตของลูกหรือไม่? ปลอ่ยให้อดีตของลูกกลายเป็นรูปของความทรงจำ ปลอ่ยให้มันกลายเป็นเพลงแห่งความเลื่อมใสศรัทธา (คิรตัน) นั่นคือให้เป็นเรื่องราวที่มีค่าควรแก่การร้องเพลงสรรเสริญ เช่นเดียวกับที่ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเฝ้าแต่ร้องเพลงที่เลื่อมใสศรัทธาให้กับกระทำของลูก บทเพลงของการสรรเสริญการกระทำของลูกแม้กระทั่งในเวลานี้สร้างวิธีการดำเนินชีวิตของดวงวิญญาณมากมาย ในปีใหม่นี้ขอให้ทุกความคิดและทุกช่วงเวลากลายเป็นอดีตด้วยวิธีการนี้ ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่?

เวลานี้จงเข้ามาในปัจจุบัน (present) ทำให้ปัจจุบัน (present) เป็นไปในทางปฏิบัติอย่างหนึ่งที่ทุกคนได้รับ present (ของขวัญ) อย่างใดอย่างหนึ่งจากลูกดวงวิญญาณพิเศษในทุกขณะและความคิด คนเรามีความสุขมากที่สุดเมื่อไหร่? เมื่อพวกเขาได้รับของขวัญจากใครบางคน ไม่ว่าพวกเขาจะไม่สงบ, มีความเศร้าโศกหรือมีความสุขทุกซักระยะเพียงใด เมื่อพวกเขาได้รับของขวัญด้วยความรักก็จะมีกลิ่นแห่งความสุข

ในช่วงเวลานั้น ไม่ใช่ของขวัญที่ผิวเผินแต่เป็นของขวัญที่มอบให้จากหัวใจ ทุกคนมักจะคิดว่าของขวัญเป็นสัญลักษณ์ของความรักเสมอ คุณค่าของสิ่งที่มอบให้ของขวัญนั้นอยู่ที่ความรักที่มอบให้ไม่ใช่อยู่ที่ตัวของของขวัญเอง ดังนั้นจงเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปด้วยวิธีการของการให้ของขวัญ ลูกเข้าใจไหม? สิ่งนี้ง่ายหรือยาก? คลังสมบัติที่มีค่าของลูกนั้นเต็มเปี่ยมหรือไม่? หรือว่าการให้ของขวัญนั้นคลังสมบัติของลูกจะลดลงไป? ลูกได้สะสมคลังสมบัติไว้บ้างแล้วใช่ไหม? เพียงแค่ให้ของขวัญของดริชตีในหนึ่งวันด้วยความรัก, ให้ความร่วมมือด้วยความรัก, ความรู้สึกของความรัก, คำพูดที่อ่อนหวานและความคิดที่สูงส่งจากหัวใจของลูก ของขวัญเหล่านี้ก็เพียงพอแล้ว ทุกวันนี้ผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกดวงวิญญาณบราห์มิน, ผู้ที่มีสายใยและความสัมพันธ์กับลูกและดวงวิญญาณที่ทุกซักระทมทั้งหมดล้วนต้องการของขวัญเหล่านี้ ไม่ใช่ของขวัญอื่นใด ลูกมีคลังสมบัติเหล่านี้ใช่ไหม? ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ประทานเมื่อทุกขณะในปัจจุบัน เปลี่ยนไปเป็นอดีต และแล้วดวงวิญญาณทุกประเภทจะเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญลูกจากหัวใจของพวกเขา อัจชะ

ลูกจะทำอะไรในอนาคต? ทุกคนนั้นถามลูกว่าท้ายที่สุดแล้วอนาคตคืออะไร? เปิดเผยอนาคตด้วยคุณสมบัติของลูก ให้คุณสมบัติของลูกสร้างอนาคต อนาคตจะเป็นอย่างไร? สายตาของผู้คนในอนาคตจะเป็นอย่างไร? รอยยิ้มจะเป็นอย่างไรในอนาคต? ความสัมพันธ์จะเป็นอย่างไรในอนาคต? ชีวิตในอนาคตจะเป็นอย่างไร? ให้คุณลักษณะของลูกให้นิมิตของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ให้ดริชตีของลูกเปิดเผยโลกแห่งอนาคตอย่างชัดเจน ให้คำถามว่าจะเกิดอะไรขึ้น? จบลิ้นลงและเปลี่ยนเป็น “มันจะเป็นเช่นนั้น” ให้คำว่า "อย่างไร" เปลี่ยนเป็น “เป็นเช่นนั้น” ในอนาคตนั้นมีเหล่าเทพ ชั้นสการของเทพหมายถึงชั้นสการของผู้ประทาน ชั้นสการของผู้ประทานหมายถึงชั้นสการที่มีมงกุฏและนั่งบนบัลลังก์ ให้ใครก็ตามที่เห็นลูกได้สัมผัสกับมงกุฏและบัลลังก์ของลูก มงกุฏไหน? มงกุฏแห่งแสงที่ทำให้ลูกสามารถอยู่อย่างเบาสบายได้อย่างสม่ำเสมอ ให้สิ่งซึ่งบอกของความซาบซึ้งทางจิตและสภาพที่ไร้กังวลสัมผัสได้จากการกระทำและคำพูดของลูกเสมอ สิ่งซึ่งบอกของการเป็นผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์คือการไร้กังวลและมีความซาบซึ้ง ความซาบซึ้งของการได้รับชัยชนะที่ได้รับการประกันไว้แล้วและสภาพที่ไร้กังวลคือสิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อ ให้ใครก็ตามที่มาได้สัมผัสว่าลูกได้นั่งบนบัลลังก์หัวใจและในสภาพที่สวมมงกุฏของลูก นี่คือนี่สิ่งซึ่งหมายถึงการเปิดเผยอนาคตผ่านคุณสมบัติของลูก ฉลองปีใหม่ด้วยวิธีนี้ นั่นคือกลายเป็นสิ่งนี้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำในปีใหม่หรือไม่? ในสามคำจงกลายเป็นผู้เป็นนายตรีมูรติ ผู้เป็นนายตรีกาลดาร์ชิและตรีโลกนารถ เวลานี้ทุกคนกำลังสงสัยว่า: เรากำลังทำอะไรในเวลานี้? ด้วยทุกอย่างก้าวของลูก ไม่ว่าจะเป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงหรืองานรับใช้จึงประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องในทั้งสามวิธี ลูกมีความจริงจังและกระตือรือร้นอย่างมากสำหรับปีใหม่ใช่ไหม? ดับเบิลฟอร์เรนเนอร์มีความกระตือรือร้นเป็นสองเท่า จะใช้สิ่งอำนวยความสะดวกก็อย่างในการเฉลิมฉลองปีใหม่? ผู้คนเหล่านั้นใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่สูญสลายและมีความสุขสนุกสนานชั่วคราว ในช่วงหนึ่งพวกเขาจะจุดเทียนและในช่วงเวลาถัดไปพวกเขาก็จะเป่าเทียน อย่างไรก็ตามบรรพดาตากำลังเฉลิมฉลองกับลูกๆผู้ที่ประสบความสำเร็จชั่วนี้รันดร์ ลูกทุกคนจะทำอะไรด้วย? ตัดเค้ก จุดเทียน ร้องเพลงและปรบมือ ทำสิ่งนี้อย่างมากเหมือนกัน ลูกอาจทำเช่นนั้นได้ อย่างไรก็ตามบรรพดาขอแสดงความยินดีที่ไม่สูญสลายกับลูกๆที่ไม่สูญสลายและแสดงวิธีการที่จะทำให้ลูกไม่สูญสลาย เมื่อได้เห็นลูกเฉลิมฉลองในโลกที่มีตัวตนกับเทศกาลทางกายภาพ บรรพดานั้นก็รู้สึกยินดีและพอใจด้วยเช่นกันเพราะเป็นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทั้งวงจรที่ลูกจะได้พบกับครอบครัวที่สวยงามเช่นนี้ซึ่งทุกคนในครอบครัวของชุมชนเป็นร้อยเป็นพันกำลังสวมมงกุฏและนั่งบนบัลลังก์ ดังนั้นจงรำรำ ร้องเพลงและรับประทานโถล้นให้มากเท่าที่ลูกต้องการ พ่อพอใจเพียงแค่นี้ได้เห็นลูกๆและรับกลิ่นหอมของทั้งหมดนั้น เพลงอะไรที่กำลังเล่นอยู่ในจิตใจของแต่ละคน? เพลงแห่งความสุขกำลังบรรเลง ร้องเพลงอยู่เสมอ “ว้าว! ว้าบาวา! ว้าโชคของฉัน! ว้าครอบครัวที่แสนหวานของฉัน! ว้าช่วงเวลาที่สวยงามของยุคบรรจบพบกันที่สูงส่ง” ทุก

การกระทำ“ว่าว!” เฝ้าแต่ร้องเพลง“ว่าว!”ต่อไป วันนี้นั้บัพดาดาี่ยมเพราลูกบางคนแทนที่จะร้องเพลง “ว่าว!” กลับร้องเพลงอื่น เพลงเหล่านั้นเป็นเพลงเพียงสองคำ ลูกรู้ใหม่ว่าสองคำนั้นคืออะไร? ปีนี้อาจได้ ร้องเพลงของสองคำนั้น สองคำนั้นคือ “ทำไม?” และ “นั่น” โดยทั่วไปเมื่อใดก็ตามที่บัพดาดาดูทีวีของ ลูกๆ แทนที่จะพูดว่า “ว่าว!” ลูกๆจะพูดว่า “ทำไม? ทำไม?” ดังนั้นแทนที่จะเป็น "ทำไม" ให้พูดว่า “ว่า วา!” และแทนที่จะเป็น "นั่น" ให้พูดว่า "บาบา บาบา" ลูกเข้าใจไหม?

ไม่ว่าลูกจะเป็นใคร ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร บัพดาดารักลูกและด้วยเหตุนี้เองลูกทั้งหมดจึงวิ่งมาเพื่อพบกับ บัพดาดาด้วยความรัก ในเวลาอมฤตลูกทั้งหมดร้องเพลงเสมอ บาบาที่น่ารัก บาบาที่แสนหวาน และเพื่อ เป็นการตอบแทนบัพดาดาที่ร้องเพลง “ลูกที่น่ารัก ลูกที่น่ารัก” อัจชะ ในความเป็นจริงปีนี้เป็นปีแห่งการ เรียนรู้บทเรียนของการละวางและมีความรัก อย่างไรก็ตามการปลุกเรียกพ่อด้วยความรักของลูกๆ ก็นำ ทานมาจากโลกเนยริ (ละวาง, พิเศษสุดไม่เหมือนใคร) เข้ามาสู่โลกเพยริ (ความรัก) ไม่จำเป็นที่จะต้อง คิดถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในรูปที่ละเอียดอ่อน การพบปะในรูปที่ละเอียดอ่อนบาบาก็ได้ให้ลูกๆที่ไม่มีขีด จำกัดทุกคนรู้สึกได้ถึงการพบปะที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลาเดียวกัน ด้วยวิธีการทางกายภาพยังคงมีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามลูกๆต้องการอะไร? เมอร์ลีและดริชตี แม้ว่าบาบาจะพูดเมอร์ลี นั่นก็เป็นการพบปะด้วยเช่น กัน ไม่ว่าบาบาจะพูดเป็นการส่วนตัวหรือพูดกับทุกคนด้วยกัน บาบา ก็จะพูดในสิ่งเดียวกัน ไม่ว่าบาบาจะ พูดอะไรกับชุมชน ท่านก็จะพูดสิ่งเดียวกันกับแต่ละคน อย่างไรก็ตามลูกดัมเบิลฟอร์เรนเนอร์ก็ได้รับ โอกาสแรก ลูกๆ ของบาร์ตกำลังรอวันที่ 18 มกรา ในขณะที่ลูกได้รับโอกาสแรก อัจชะ ลูกๆ มาจาก 35 หรือ 36 ประเทศ นี่คือโบ็ค 36 ชนิดเช่นกัน มีความทรงจำของหมายเลข 36 ดังนั้นจึงมีอย่างน้อย 36 ชนิด

บัพดาดาพอใจที่ได้เห็นความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ลูกๆ มีต่องานรับใช้ ลูกๆ ทั้งหมดได้ใช้ ร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติและเวลาของลูกเพื่องานรับใช้ด้วยความรักและความกล้าหาญ ดังนั้นบัพดาดา ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่ากับลูกสำหรับสิ่งนั้น ไม่ว่าลูกอยู่เบื้องหน้าบาบาด้วยร่างกายหรือว่าลูกจะ อยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อน บัพดาดาขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนสำหรับการดูดซับในงานรับใช้ด้วยความ รักอย่างมาก ลูกกลายเป็นผู้ที่ร่วมมือและทำให้ผู้อื่นร่วมมือ ดังนั้นขอแสดงความยินดีเป็นสองเท่าสำหรับการ เป็นผู้ที่ร่วมมือและทำให้ผู้อื่นร่วมมือ พวงมาลัยของชาวสารของงานรับใช้ที่เต็มไปด้วยความจริงจัง และกระตือรือร้นของลูกๆ และการดอวยพรปีใหม่ของพวกเขาที่เต็มไปด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น นั้นก็ได้สวมไว้อรอบคอของบัพดาดา ไม่ว่าใครก็ตามที่ส่งการดอวยพรเหล่านั้นมา เพื่อเป็นการตอบแทน สำหรับการดอวยพรเหล่านั้น บัพดาดาก็ให้ทั้งความเคารพและความรัก บัพดาดาพอใจที่ได้ยินชาวทั้งหมด ไม่ว่าลูกจะรับใช้ในรูปที่แฝงตัวหรือในรูปที่มองเห็นได้จะมีความสำเร็จเสมอในงานรับใช้สำหรับการเปิด เผยพ่อ ผลลัพธ์ของการรับใช้ด้วยความรัก – ที่กลายเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ และที่เข้ามาใกล้ชิด ในงานของพ่อเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนความสำเร็จ ผู้ที่ให้ความร่วมมือที่ได้ให้ความร่วมมือในวันนี้และวัน พรุ่งนี้จะกลายเป็นโยคี ดังนั้นสำหรับผู้ทำงานรับใช้พิเศษของการทำให้ดวงวิญญาณจากทุกหนแห่งร่วม มือ บัพดาดาให้พร “ขอให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็ที่คงอยู่ตลอดไป อัจชะ

เมื่อจำนวนปวงประชาของของลูก (ผู้ที่ให้ความร่วมมือและมีความสัมพันธ์กับลูก) เพิ่มขึ้น และตามที่ เพิ่มขึ้นวิธีการก็ต้องเปลี่ยนไปด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? ลูกมีความเข้าใจไหม? ขอให้เพิ่มขึ้น อัจชะ

ถึงผู้ที่มีความรักและร่วมมืออย่างสม่ำเสมอและผู้ที่ทำให้ผู้อื่นร่วมมือ ถึงผู้ที่ได้รับการอวยพรเสมอ ถึงผู้ที่ ทำให้ทุกวินาทีและทุกความคิดสูงส่งที่สุดและมีค่าควรแก่การยกย่อง ถึงผู้ที่กลายเป็นผู้ประทานและให้ ความรักและความร่วมมือแก่ผู้อื่นเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ยิ่งใหญ่และมีโชค ด้วยความรัก ระลึก

ถึง จากปัปดาดา ราตรีสวัสดีและอรุณสวัสดิ์ในการบรรจบกัน

อะแนคปพาดาคูตกับครูเกี่ยวกับงานรับใช้ในต่างประเทศ:

ปัปดาดาทำให้ครูผู้รับใช้ซึ่งเป็นเครื่องมือก้าวไปข้างหน้าด้วยพรเสมอ “ขอให้ลูกท้อเทียม!” ปัปดาดาคิดถึงพันดาวาสและซัคคีทุกคนเสมอ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นเครื่องมือในการรับใช้อะไรก็ตามในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและมีโชคหลายล้านเท่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกจะได้สัมผัสกับผลของงานรับใช้ที่มองเห็นได้ในรูปของความสุขและพลังอย่างแน่นอน เวลานี้ยิ่งตัวลูกเองกลายเป็นประชากรแห่งแสงและพลังและทำงานรับใช้มากเท่าไร ธงแห่งการเปิดเผยก็จะถูกยกในทุกหนแห่งมากเท่านั้น ผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือแต่ละคนต้องใส่ใจเป็นพิเศษกับสองสิ่งเพื่อความสำเร็จในงานรับใช้ 1. มีความเป็นหนึ่งเดียวกันของการมีชั้นสการที่สอดคล้องกลมกลืนกันเสมอ สำหรับคุณสมบัติพิเศษนี้จะต้องปรากฏให้เห็นในทุกที่ 2. ก่อนอื่นใดลูกผู้รับใช้ซึ่งเป็นเครื่องมือแต่ละคนต้องให้ใบประกาศนียบัตรทั้งสองนี้กับตัวลูกเอง 1) ความเป็นหนึ่งเดียวกัน 2) ความพอใจ ชั้นสการนั้นแตกต่างกันเสมอและจะแตกต่างกันไปเสมอ แต่ขึ้นอยู่กับตัวลูกเองว่ามีความขัดแย้งของชั้นสการหรือไม่ หรือลูกจะถอยห่างออกไปและรักษาตนเองให้ปลอดภัย เมื่อมีเกิดอะไรขึ้นถ้าชั้นสการของคนหนึ่งเป็นแบบนั้น คนอื่นก็ไม่ควรปรบมือ (ไม่ตอบสนอง) ไม่ว่าคนอื่นจะเปลี่ยนหรือไม่ ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้ใช่ไหม? หากลูกแต่ละคนเปลี่ยนแปลงตนเองและดูดซับพลังที่จะยอมรับปรับตัวได้แล้วชั้นสการของอีกฝ่ายก็จะเย็นลง ดังนั้นจึงติดต่อสัมพันธ์กันด้วยความรู้สึกรักและยิ่งใหญ่เสมอ เพราะผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือคือกระจกที่สะท้อนให้เห็นภาพลักษณ์ของพ่อ ดังนั้นไม่ว่าชีวิตในทางปฏิบัติของลูกจะเป็นอย่างไรก็จะกลายเป็นกระจกที่สะท้อนให้เห็นภาพลักษณ์ของพ่อ และเป็นกระจกของชีวิตที่มองเห็นพ่ออยู่เสมอในสิ่งที่ท่านเป็นและท่านเป็นอะไร อย่างไรก็ตามลูกทุกคนเพียรพยายามอย่างดีมากและลูกก็มีความกล้าหาญเช่นกัน ลูกมีความกระตือรือร้นที่ดีสำหรับการขยายตัวของงานรับใช้และดังนั้นการขยายตัวจึงเกิดขึ้น งานรับใช้เป็นสิ่งที่ดี แต่เวลานี้เพื่อที่จะเปิดเผยพ่องแสดงข้อพิสูจน์ของชีวิตในทางปฏิบัติของลูกเสมอ เพื่อที่ทุกคนจะพูดในสิ่งเดียวกันนั้นคือลูกทุกคนเหมือนกันเมื่อพูดถึงการปลูกฝังความรู้และลูกก็เป็นอันดับหนึ่งเช่นกันในการทำให้ชั้นสการสอดคล้องกลมกลืนกัน ไม่ใช่ว่าครูของอินเดียจะแตกต่างจากครูในต่างประเทศทั้งหมดจะเหมือนกัน เพียงแค่ลูกเป็นเครื่องมือในงานรับใช้และร่วมมือกันในงานของการก่อตั้ง ลูกกำลังให้ความร่วมมือในตอนนี้นะเช่นกัน และดังนั้นลูกจะต้องมีบทบาทพิเศษในทุกสิ่งโดยอัตโนมัติ ในความเป็นจริงปัปดาดาและดวงวิญญาณเครื่องมือไม่เห็นความแตกต่างใดๆ ในผู้ที่มาจากต่างประเทศหรือที่นี้ที่ใดก็ตามที่มีความต้องการสำหรับคุณสมบัติพิเศษของใครบางคน ไม่สำคัญว่าจะเป็นใครก็มีประโยชน์จากคุณสมบัติพิเศษของคนนั้น การให้ความเคารพซึ่งกันและกันถือเป็นกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของสกุลบราห์มิน รับความรักและให้ความเคารพ ความสำคัญมอบให้กับคุณสมบัติพิเศษของบุคคลมากกว่าตัวบุคคล อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยอันล้ำค่าที่ใช้เวลาทุกวินาทีและทุกความคิดอย่างมีคุณค่า แม้แต่วินาทีเดียวของยุคบรรจบพบกันก็มีค่ามาก เช่นเดียวกับที่ลูกได้รับหนึ่งแสนเป็นการตอบแทนสำหรับหนึ่ง ในทำนองเดียวกันหากเสียไปแม้แต่วินาทีเดียวก็เสียหนึ่งแสน ดังนั้นให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้เป็นอย่างมากและจบสิ้นความไม่ระมัดระวังทั้งหมด ในปัจจุบันไม่มีใครคิดคำนึงถึงสิ่งใดๆ แต่หลังจากที่เวลาผ่านไปแล้วก็จะมีการสำนึกผิดและเสียใจในภายหลัง เพราะเวลานี้มีค่ามาก ผู้ที่ใช้ทุกวินาทีและทุกความคิดของเขาในทางที่มีค่าจะกลายเป็นเพชรพลอยอันล้ำค่า

คติพจน์: ผู้ที่โยกยุดต่ออยู่เสมอจะสัมผัสกับการได้รับความร่วมมือและกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ

*** โอม ชานติ ***